

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 78.

Elleve Session.

27de Møde.

Tredagen den 20de Januar.

(Fortsat.)

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Forordningen om Dvafsalveri af 5te Septbr. 1794 og Lov af 3die Marts 1854 (Lovforslaget findes i Anhang A, Spalte 385—86).

Safs: Jeg haaber, at det høitærede Thing vil erkjende, at Meningen med det Forslag, som jeg har tilladt mig at indbringe, er at tilfredsstille et naturligt og billigt Folkeønske. Det er nemlig efter min Erfaring et temmelig udbredt Ønske, at Folk her i Landet ogsaa maatte faae en Medbestemmelsesret med Hensyn til deres Legemes Behandling. Førrend vi fik en fri Forfatning, har man troet det umuligt at kunne erholve en saadan; men efter at man nu i 10 Aar har havt Frihed til at sørge for sin Sjæl, har havt Ret til at bestemme, hvem man vil have til sin Sjæls Læge, hvilket er en temmelig udstrakt Frihed, saa synes det ogsaa at være billigt, at Folk erholve ikke en uindskrænket, men en indskrænket Frihed til at tage, hvem de ville, til at behandle deres Legeme, især naar de have prøvet og forgjæves prøvet de Mænd, som af Staten have det Vidnesbyrd, at de kunne helbrede Legemet. Det høitærede Thing vil saaledes see, at Forslaget ikke gaaer ud paa en uindskræn-

ket, men kun paa en indskrænket Frihed i saa Henseende, en Frihed til at afbenytte aldeles uskadelige Midler. Tilstanden har hidtil været saaledes her i Landet, at det ikke har været forbudt det enkelte Menneſke at være sin egen Læge, og der er visseleg begaaet mange Feiltagelser i saa Henseende, navnlig ved Benyttelsen af saadanne Midler, som uden Recept kunne erholdes. Man har jo derfor ogsaa seet baade Kjøbmænd og Apothekere her i Landet trættes om, hvilke Slags Apothekervare Folk kunde kjøbe hos Kjøbmændene, og hvilke Sorter de skulde have efter Recept paa Apotheket. Der har saaledes været flere skadelige Midler, som Folk have benyttet, som de have kunnet faae at kjøbe i Kjøbmandens Bontik; det Lovforslag, som jeg her har indbragt, handler imidlertid kun om Benyttelsen af uskadelige Midler, og om at de, som benytte disse, skulde være fritagne for Straf, saavel efter den gamle bestaaende Lovgivning, som efter den Lov, jeg ved Thingets Bistand for omtrent 6 Aar siden fik vedtaget som Lov. Jeg har i saa Henseende Medhold af det Sundhedscollegium, som bestod i 1834. Der er nemlig en Cancelliskrivelse af 23de Januar 1834 til Sundhedscollegiet, hvori Cancelliet skriver, at, forsaavidt det, Sundhedscollegiet, havde indstillet, at der maatte bevirkes et nyt Lovbud, der under Straf forbyder Andre end examinerede og autoriserede Læger at forsøge homøopathiske Cure, maatte det, Cancelliet, henholde sig til en tidligere Uttring i Skrivelse af 6te November 1832, at et saadant Lovbud anses ufornødent, da Straffen for Dvafsalveri findes lige anvendelig, enten Vedkommende bringe